

В ІМ'Я МИРУ В УСЬОМУ СВІТІ

Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев 27 червня на запрошення Президента Французької Республіки Жоржа Помпіду відповідно до практики проведення консультацій на найвищому рівні, яка встановилась між Радянським Союзом і Францією, прибув у Париж.

Між Францією і СРСР давно існують дружні і ділові контакти. Укладено ряд угод. Однією з них є Угода про культурний обмін між СРСР і Францією. Візит тов. Л. І. Брежнева служить дальшому розвитку дружніх відносин між країнами, справі миру в усьому світі.

У нашого університету та його співробітників теж існують давні дружні зв'язки з навчальними закладами Франції.

Відвідав в минулому році й у цьому році ректор нашого університету, професор, член-кореспондент АН УРСР О. В. Богатський, побували свого часу у Франції і викладачі кафедри французької філології факультету РГФ. Прозв'язки факультету з вищими навчальними закладами Франції розповідає читачам завідувач кафедри французької філології доцент А. А. Гриценко.

побував викладач Марк Блондель, який, до речі, вільно володіє російською мовою.

Одержуючи з посольства Франції документальні, учбові фільми, наочні посібники, сучасну літературу, викладачі з Франції дають можливість ними користуватися нашим викладачам і студентам.

На відділенні французької філології за останні роки значно підвищився рівень оволодіння французькою мовою, і в цьому є доля заслуги й викладачів із Франції.

Два роки тому їздила до Франції на літні курси старший викладач Л. В. Байдак, раніше побував там і я. Ми зустрічали в цій чудовій країні теплий прийом і гостинність.

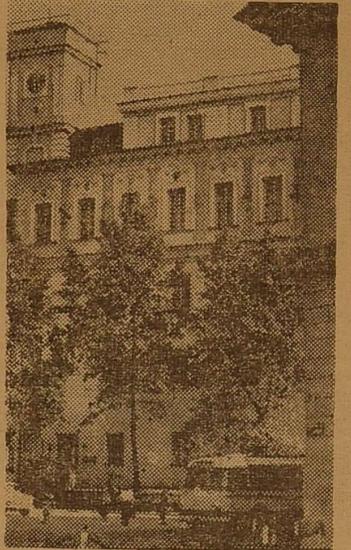
Мені довелося відвідати ряд університетів країни в містах

Греноблі, Безансоні, Нансі. У Парижі ми слухали курс лекцій і працювали в Інституті фонетики при Сорбонні. Нам була надана широка можливість спілкуватися з викладачами, студентами та населенням. Неодноразово запрошувались ми і в сім'ї. І всюди французи проявляли до нас найкраще ставлення.

В дружелюбності французького народу ми ще раз мали змогу переконатися цими днями, спостерігаючи за тим, як зустрічала Франція Генерального секретаря ЦК КПРС. Студентство й співробітники університету з особливою увагою слідкують за візитом тов. Л. І. Брежнева у Францію і всіляко підтримують діяльність Політбюро ЦК КПРС в напрямі зміцнення миру і втілення в життя Програми миру.

**ДРУЖБОЮ
МИ ЗДРУЖЕНІ,
БАТЬКІВЩИНО-
МАТИ!**

**У НАС В ГОСТЯХ —
ГАЗЕТА ВІЛЬНЮСЬКО-
ГО ДЕРЖАВНОГО УНІ-
ВЕРСИТЕТУ.**

На 3-й сторінці — матеріали, підготовлені для «ЗНК» редакцією газети ВДУ.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ XXXIX

№ 24 (1122)

2 ЛИПНЯ 1973 р.

Ціна 2 коп.

Партійне життя

ІДЕ ОБМІН ДОКУМЕНТІВ

Обмін партійних документів відіграє велику мобілізуючу роль, призводить до поглиблення роботи в партійних організаціях, підвищення почуття відповідальності у кожного комуніста.

Цей етап у житті комуніста — незабутній. Він сприяє підвищенню вимогливості до кожного, до партійних організацій загалом.

Зараз наша університетська партійна організація переживає цей важливий період — йде обмін партійних документів. Чимало комуністів уже отримали партійні квитки, а у деякого цей уро-

чистий момент попереду.

Наш фотокореспондент О. Левіт сфотографував комуністів (зліва направо) — випускницю філологічного факультету Л. Чуфістову, завідувачку кафедри загального і слов'янського мовознавства, професора Ю. О. Карпенка, доцентів філфаку Ф. П. Смагленка, І. Є. Саєнка, доцента кафедри філософії Л. М. Сумарокову і секретаря комсомольської організації Л. Дрепіну в їх урочистий момент — день обміну партійних документів.

ПЕРШИЙ ЗАХИСТ НА РГФ

Дев'ятнадцять — число не кругле й не дуже красиве, але його будуть з ніжністю згадувати численні представники одеського клану англістів: 19 червня вперше в університеті, вперше в Одесі відбувся захист кандидатської дисертації по спеціальності германські мови.

Дебютанти, як і годиться дебютантам, дуже хвилювались: голова нової ради доцент В. А. Кухаренко і її учений секретар Е. О. Нушикян багаторазово вивчали детально опис процедури захисту, щоб не помилитися, кому за ким і коли треба виступати за суворим ВАКовським етикетом, невтомним шанувальником якого (а також невтомним наставником новоспечених рад та кандидатів) є вчений секретар ради університету В. С. Короленко.

Героїня дня — старший викладач кафедри англійської філології К. О. Горшкова — мужньо відбивала атаки офіційних опонентів, які виявили огріхи її кандидатської дисертації, присвяченій дослідженню іменників широкої семантики в сучасній англійській мові.

Присутні — більшість штатного складу факультету РГФ, завідувачі кафедрами іноземних мов медичного, інженерно-будівельного інститутів доценти А. І.

Бурлак, Малявін, кандидати філологічних наук Є. К. Мельниченко, С. С. Збандуто, Н. Є. Запорожченко, члени нової ради — професори філологічного факультету В. В. Фаценко, Ю. О. Карпенко — активно вболівали за дисертантку і разом з нею переживали невизначеність семантичної структури таємничих слів широкої семантики.

Величаво й спокійно виступав перший опонент — доктор філологічних наук, старший науковий співробітник Інституту інформації АН СРСР Г. С. Кличков, досвідчений учасник дисертаційних битв.

Скрупульозно й вдумливо проаналізувала роботу другий опонент — доцент Львівського університету І. В. Вікторівська, добре відома одеситам своєю вимогливістю, але терплячою й

доброчислою роботою в ДЕК англійського відділення факультету РГФ.

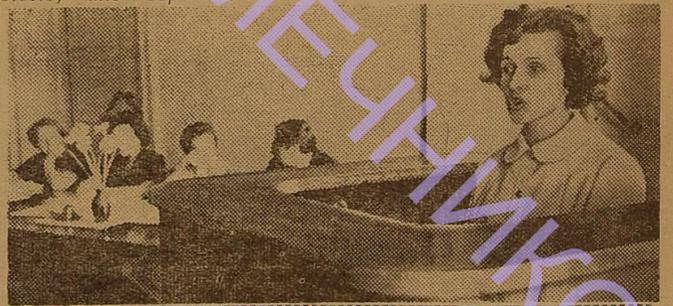
Потім були виступи, дискусії, хвилювання, голосування, ще хвилювання і — одностайне рішення ради про присудження ступеня кандидата філологічних наук К. О. Горшковой.

Перший захист пройшов успішно!

Цей успіх, однак, не повинен закрити голову молодій раді. Їй і в подальшому треба дуже ретельно й прискіпливо розглядати роботи, що подаються на захист. Престиж факультетської ради нашого університету повинен бути на належній висоті.

Бажаємо раді побільше інтересних, проблемних, творчих дисертацій!

Щасливого плавання!

ДО ПОБАЧЕННЯ, УНІВЕРСИТЕТ!

Новий великий загін спеціалістів — випускників нашого університету йде у життя. В цьому році одержують дипломи 750 студентів денного навчання, 323 вечірники і 728 заочників.

І от — традиційна зустріч за круглим столом редакції газети «За наукові кадри». Випускники всіх факультетів, їхні наставники, представники керівництва прийшли у конференц-зал 25 червня, щоб поділитися своїми думками щодо випуску, почуттями, висловити побажання на майбутнє.

Зустріч відкрив вступним словом проректор по учбовій роботі університету професор Дмитро Іванович Поліщук. Він запросив присутніх до відвертої розмови, ділового обговорення головних проблем університетського життя, відзначив, що думка випускника дуже цінна для викладачів й керівництва, їхні побажання будуть враховані, щоб у майбутньому ще краще готувати спеціалістів для народного господарства.

І дійсно, зустріч була й урочистою, бо не говорити про почуття вдячності випускники не могли, й діловою, бо всіх турбують проблеми підготовки висококваліфікованих спеціалістів.

Виклад виступів учасників зустрічі за круглим столом на стор. 2.

ДО ПОБАЧЕННЯ, УНІВЕРСИТЕТ!

З засідання „круглого столу“ редакції

Людмила ЧУФІСТОВА,
випускниця філологічного факультету.

— Коли в думках перебираєш дні, проведені в університеті, пригадуються найяскравіші: перші іспити, бурхливі комсомольські збори, робота в студентських судягонах Казахстану, Сибіру... Та дуже багато пригадуєш.

З особливим теплим почуттям думаєш про своїх вчителів. Вони дали нам підґрунтя у житті. І ми дуже вдячні їм за знання. Багато чого можна побажати університету, виходячи з нього.

Нам пощастило: у роки нашого навчання збільшено розмір стипендії. В цьому проявляється турбота партії та уряду про майбутніх спеціалістів. І ми у боргу перед державою, даємо слово, що віддамо всі сили, одержані знання, щоб якнайкраще виховувати нове покоління.

Микола ПАСТЕРНАК,
випускник юридичного факультету.

— Перед нами велика дорога самостійного життя. Юристи — білці ідеологічного фронту, і тому на них лягає велика відповідальність за все, що вони роблять. У стінах університету ми стали ідейно загартованими. Сподіваємось, що спроможні виконати будь-яке завдання партії й уряду. Ми запевняємо, що будемо високо нести честь рідного університету, пам'ятати все хороше, що нам дали наші вчителі.

В. П. Колмаков, покійний декан факультету, мріяв про одеську школу юристів. Ми розуміємо, що наше завдання — своєю працею, самовідданістю, підвищеним почуттям відповідальності довести, що ми гідні звання юриста — випускника ОДУ.

Ю. С. ЧЕРВОНИЙ,
декан юридичного факультету.

— Дні для нас справді урочисті й сумні. Але викладачі впевнені, що розлучаємось не назавжди, і наші випускники будуть підтримувати зв'язки з факультетом. Цього року факультет закінчують 318 молодих спеціалістів. Разом із зустріччю за круглим столом зараз проходить вручення дипломів випускникам. Новий загін юристів йде на роботу. Але, розлучаючись з випускниками, ми вже зараз думаємо, що треба зробити, щоб готувати спеціалістів ще кращих. Є, можливо, сенс, щоб розподіл у юристів проходив у листопаді. Тоді виробничу практику випускники зможуть проходити по місцю майбутньої роботи, це допоможе декому обрати й тему дипломної.

Ірина САВЧЕНКО,
випускниця факультету РГФ.

— Ми порозумнішали на п'ять років завдяки нашим викладачам. Ми маємо навчати тепер школярів. І вони з нашою допомогою кожного року будуть розумнішими, тобто знання, одержані в уні-

верситеті, ми в свою чергу передамо своїм молодшим товаришам.

Побажаємо нашим викладачам давати всім майбутнім студентам стільки ж знань (і більше), скільки вони давали нам. Бути такими ж вимогливими, якими вони були з нами. А може, ще більш вимогливими. А тим, хто приймає естафету, може порадили — вчіться систематично. Починайте з першого заняття, з першої лабораторної роботи, з першого колоквіуму.

Ще хочеться побажати, щоб студенти РГФ частіше чули живу іноземну мову. Є рація запрошувати на факультет туристів, громадських діячів, які відвідують Одесу. Це дасть студентам можливість вдосконалюватися у мові. І ще — побільше б фільмів тією мовою, якою вони вийшли, тобто не дубльованих. Це теж допомагає опанувати мову.

Олексій ДОМБРОВСЬКИЙ,
випускник історичного факультету.

— Сьогодні нас охоплюють подвійні почуття — радості й суму. Так, ми закінчуємо університет, де п'ять років нас вчили, допомагали нам у всьому. Хочеться перші слова подяки адресувати Комуністичній партії, Радянському уряду за ту турботу, яку вони проявляють до нас.

Наші викладачі завжди молоді. Ми бажаємо їм, щоб вони не втрачали цього почуття молодості. Гадаю, що комсомольській організації треба більше й активніше залучати студентів до громадського життя. Цьому служить громадсько-політична практика. Вона — дуже корисна форма пізнання життя.

Віктор КУЗЬМІН,
випускник хімічного факультету.

— Ми з вдячністю і теплотою прощаємось із своєю alma-mater. Нас багато чому навчили. Я хочу підкреслити, що за роки навчання закладено фундамент для наукової роботи. Нам прищепили інтерес до наукового пошуку, досліджень.

Зараз, коли весь світ з великою увагою слідує за поїздками Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєва, розширюється співробітництво між різними країнами, ми з особливою відповідальністю ставимось до своєї майбутньої роботи.

Роки, проведені в університеті, — найкращі. І ми вдячні колективу хімічного факультету за знання, за душевну щедрість, за велику науку.

Валентина ДАДИКІНА,
випускниця геолого-географічного факультету.

— В нашому житті закінчився великий і дуже важливий етап. Позаду — студентські роки. Ми із задрістю дивимось на молод-шокурників, коли вони збираються на практику, в експедицію, укладають рюкзаки та на-

мети. Так, для нас це вже пройдений, дуже цікавий, а іноді й дуже болючий етап. Сьогодні ми вже спеціалісти, готові використати свої знання на виробництві, у народному господарстві. Щиро дякуємо за науку, за частину душі, яку віддали нам наші наставники.

Є багато побажань у геологів та географів. Назріла необхідність обладнати на факультеті добру кінофотолабораторію, організувати базу практики, проводити виробничу практику у загальносоюзному масштабі.

Микола ПАНЧЕНКО,
випускник біологічного факультету.

— Розвиток технічного прогресу потребує різкого збільшення випуску біологів зі спеціальності біохімія, генетика, молекулярна біологія. Цілком вірно ставиться питання про створення в університеті факультету молекулярної біології.

Ми глибоко вдячні викладачам за великі знання, які вони нам дали. Але сьогодні хочеться поговорити про те, що треба зробити, щоб готувати спеціалістів-біологів найвищої якості. Звертає на себе увагу недостатній зв'язок між студентськими науковими товариствами різних факультетів. А співробітництво наук дає дуже вагомий результат. Дуже слабо обладнані наукові лабораторії біофаку. Студенти працюють на приладах, які їм доставили у спадщину, мабуть, ще від Мещникова. Слід подумати про навчання викладачів. Вони іноді не встигають за ходом наукових досліджень, за розвитком науки.

Всі сили, всю енергію біологи витратять на те, щоб бути гідними звання випускника Одеського університету. І нашим наставникам не доведеться за нас червоніти.

О. В. БОГАТСЬКИЙ,
ректор університету, член-кореспондент АН УРСР, професор.

— Така діалектика життя — на зміну тим, хто закінчує, приходять нові.

Вчора до мене прийшли ті, хто закінчив хімічний факультет п'ять років тому. А сьогодні — зустріч з тими, хто закінчив факультет двадцять років тому. Зустрічаючись з колишніми випускниками, добре розумієш значимість справи, яку ми робимо. Підтримувати зв'язки з факультетом треба не тільки у сутю льодяному плані, але й для виховання майбутніх студентів. Ми розлучаємось з вами і бажаємо нових контактів, успіхів, особистого щастя.

Університет досяг певних успіхів, підвищився рівень науково-дослідної роботи, успішності, рівень викладання. Але в університеті є чимало труднощів.

Ректор детально зупиняється на головних проблемах життя університету, говорить про те, що питання, які підняв у своєму виступі Микола Панченко, будуть

вирішуватися, всі побажання випускників, їх пропозиції будуть враховані. Він зупиняється також на деяких успіхах, яких досягли інші факультети, зокрема — РГФ, на якому нещодавно відбувся перший захист кандидатської дисертації.

Так, успіхи є, але колектив університету далекий від шапкозакладального настрою.

М. М. ЧЕСНОКОВ,
секретар партбюро фізичного факультету.

— Я завжди радію подібним зустрічам і, відверто кажучи, трохи побоююсь їх. Бо тут ти можеш почути відверту думку про себе і про свої недоліки як викладача. Зрозуміло, приємно чути слова вдячності, але ж одразу і задумуєшся: а що ще треба зробити, щоб бути гідним великого довіря, і, взагалі, чи гідний ти високої честі називатися викладачем і вихователем молоді.

Хочу сказати випускникам: «Не забувайте університет, прищеплюйте учням любов до своєї alma-mater, прищеплюйте їм любов до науки. І ще — прищеплюйте їм вміння мислити, тобто виховуйте нам майбутніх студентів».

Ірина СОКОЛОВСЬКА,
випускниця фізичного факультету.

— Ми переходимо у нову якість. Закінчено навчання, ми виходимо на самостійний шлях. Ми дуже вдячні своїм вчителям, що вони навчили нас не тільки відповідати на іспитах, але й навчили нас ставити питання, не боїтися їх.

Ще вчора здавалось, що я вже розлучилася цілком з університетом, а сьогодні знов розумію, наскільки все в університеті дороге нам. Ми докладемо всіх зусиль, щоб наші чудові викладачі не червоніли за нас. Ми будемо гідними рідного університету.

Валентин СОЛДАТОВ,
випускник механіко-математичного факультету.

— Наш випуск — перший з нової спеціальності прикладної математики. Спеціалісти з цієї галузі потрібні зараз всюди. Одержані знання допоможуть нам бути гідними високого звання математиків.

Викладачі доклали чимало зусиль, щоб навчати нас. Серед випускників чимало таких, які писали «реальні» дипломи, тобто роботи, пов'язані безпосередньо із підприємствами.

Із заключним словом виступив професор Д. І. Поліщук. Він відзначив корисність подібних зустрічей, наголосив на тому, що випускники завжди допомагають керівництву орієнтуватися, виправляти недоліки, накреслювати заходи по удосконаленню навчального процесу, наукової роботи. І тому побажання, які висловлюють випускники, завжди для викладачів приємні, допомагають їм у роботі.

Зустріч була справді цікавою, діловою, бойовою. Редакція газети щиро дякує всім учасникам і бажає нових зустрічей за круглим столом у редакції, а випускникам особистого щастя й успіхів у роботі.

Фото з засідання «Круглого столу» редакції «ЗНК» зробив О. ЛЕВІТ.

М. І. ГАВРИЛОВ,
декан механіко-математичного факультету.

— Так, це перший випуск з нової спеціальності. Факультет дає країні п'ятдесят молодих спеціалістів з прикладної математики. Але як нелегко було підготувати їх. Треба було готувати викладачів. Це важке питання ми вирішили.

Наші випускники працюватимуть на виробництвах, обчислювальних центрах, у наукових інститутах. Ця робота потребує творчого ставлення до неї. Сподіваємось, що випускники спроможні виконувати найважчі завдання.

Валерій ШИБУНЯЄВ,
секретар комітету комсомолу університету.

— Студентські роки — це не тільки навчання, але й активна участь у громадському житті, у будягонах, бурхливе комсомольське життя. Ви вирости не тільки у спеціалістів, але й у громадських діячів. Попереду у вас багато труднощів, але я бажаю, щоб ви їх долали з комсомольським запалом. Дорожить честю університету! Завжди і всюди. І пишть. Ми хочемо про вас знати. Нам кінце потрібно знати про ваші успіхи, про ваші труднощі. Хай це будуть всього два рядки, але пишть, завжди будемо раді.

В. М. ТОЦЬКИН,
декан біологічного факультету.

— Подібні традиційні зустрічі завжди приносять користь. Цього року зустріч справді вийшла бойовою й діловою.

Біофак дає народному господарству 205 молодих спеціалістів. Ми віримо й сподіваємось, що вони будуть справжніми спеціалістами. По якості дипломних робіт можна судити, наскільки високий рівень підготовки випускників. А для мене особисто назавжди пам'ятним буде нинішній випуск, бо це, так би мовити, «мій» курс. З ним я був на сільгоспроботах, я бачив, як самовіддано хлопці й дівчата рятували врожай, хліб, народне багатство.

Неможливо не робити висновків з критичних зауважень, які пролунали сьогодні і які ми чули раніш. Впевнені, що в нас вистачить сил й можливостей, щоб виправити становище, вивести факультет на передові позиції.

НАЙСТАРІШИЙ В КРАЇНІ

Вільнюський університет — найстаріший вищий навчальний заклад у Радянському Союзі. Історія Вільнюського університету складає 400 років і тісно зв'язана не тільки з історією культури всього литовського народу, але й з культурами сусідніх народів: Польщі, Білорусії, Латвії.

У минулому в нашому університеті працювали такі відомі професори, як автор першого словника литовської мови К. Сирвідас, відомий литовський архітектор XVIII ст. Л. Стуока-Гуцявічюс, знамениті біологи В. Жільбер, Б. Юндзілас, Г. Форстер, астроном М. Почобут, історик І. Лелевель й багато інших. У Вільнюському університеті учились відомі литовські й польські письменники Адам Міцкевич, Ян Крашевський, Я. Словацький, С. Даукантас, С. Станявічюс та інші.

Якщо в минулому Вільнюський університет справився високим рівнем науки, відомими професорами, то нині у соціалістичній Литві він переживає нове відродження. Чимало викладачів нашого університету широко відомі за межами республіки.

Як і всі вузи нашої республіки, університет відчуває постійну турботу партії й уряду. За час Радянської влади у Литві університет став крупним науковим центром. Прийнято рішення про будівництво університетського містечка, проєкт якого відповідає потребам сучасної науки: прекрасні будівлі окремих факультетів, лабораторії, бібліотека, просторі гуртожитки й ідальні. Містечко, будівництво якого ведеться повним ходом, знаходиться неподалік від Вільнюса в чудовому сосновому лісі.

Університет намагається створити для студентів такі умови, щоб вони могли успішно навчатися, займатися науковою роботою і розширювати свій кругозір. У фондах наукової бібліотеки університету понад 2 мільйони книг. Для сту-

дентів споруджені хороші лабораторії, проводяться учбові й виробничі екскурсії. Тут працює студентське наукове товариство, яке налічує 54 наукових гуртки, в роботі яких беруть участь понад 1500 членів.

Наукове студентське товариство має постійні зв'язки з 60 НСТ вузів країни. Ці зв'язки зміцніли ще більше в ювілейному році. Відбувся ряд обмінів з вузами республік Союзу.

Розвивається й міцніє співробітництво нашого університету з вузами соціалістичних країн. ВДУ уклав дружні договори з Празьким (ЧССР), Краковським (ПНР) і Грайфсвальдським (НДР) університетами. Близько 300 наших викладачів і студентів побували в цих учбових закладах (для читання лекцій, проходження практики, участі в трудовому семестрі). У свою чергу, викладачі й студенти із соціалістичних країн були гостями нашого університету.

Стало традицією, що наші студенти приїжджають для продовження навчання у вузах Лейпцига, Будапешта, Берліна.

Комсомольська організація ВДУ налічує понад 7000 студентів. Вона намагається зробити життя студентства змістовним й цікавим, дати кожному випускникові певний запас духовної культури.

В університеті діє факультативно кафедра естетики, де навчаються понад 400 студентів з спеціальностей живопис, музика, драма. У студентів є різноманітні клуби — журналістський, краєзнавчий, туристський, інтернаціональний. Активно беруть участь наші студенти й в художній самодіяльності. Одним словом, наш старий університет, будівля якого займає весь квартал у старому Вільнюсі, живе повнокровним, цікавим життям.

Іонас КУБІЛЮС,
академік, ректор університету.

ТРИ БАЛИ: 0, 1, 2

ЧОМУ НЕВСТИГАЮЧИ ЗАЛИШИЛИСЯ ПОЗА УВАГОЮ? ЗНАННЯ СТУДЕНТІВ КОЖНОГО РОКУ ПІДВИЩАЮТЬСЯ ДВА РАЗИ НА СЕМЕСТР. ПІДВИЩАЮТЬСЯ ВИМОГИ ВИКЛАДАЧІВ, СТАЛО БІЛЬШЕ ВІДМІННИКІВ І... БОРЖНИКІВ.

Яким би не був високим теоретичний і методичний рівень лекцій, семінарських й практичних занять, багато в учбовому процесі залежить від самого студента, від його активності й самостійності. Але як зробити, щоб студент став систематично навчатися? Ось в чому питання. Звичайно, регулярне проведення колоквиумів, контрольних робіт в якійсь мірі контролюють знання, але... Спеціальна комісія аналізувала результати цих колоквиумів. І що ж? По них можна судити про підготовку групи в цілому, а успішність кожного окремого студента залишається незрозумілою. Значить, необхідний якийсь більш діючий контроль. В Каунаському політехнічному інституті на окремих факультетах знання студентів оцінюються щомісяця, і від цих результатів залежить їх щомісячна стипендія.

Філологи нашого університету вирішили застосувати цю ж систему у себе і контролювати знання студентів два рази на семестр. 20 жовтня і 15 листопада, 21 березня і 25 квітня. Знання перевіряються по 6—8 дисциплінах і оцінюються трьохбальною системою: 0, 1, 2.

2 — студент навчається добре, не відстає від програми;

1 — навчається посередньо, але також не відстає від програми;

0 — навчається погано, відстає від програми.

Таким чином, в журналі групи напроти прізвища кожного студента до певного строку з'являється 6—8 оцінок, і по них виводиться середній бал успішності

студента за семестр.

Переваги такої системи важко визначити за результатами одного семестру. Іноді ці результати суперечать один одному. Дуже зросла кількість студентів, які стали навчатися на «добре» й «відмінно». Але в той же час збільшилось і число боржників. Ми думаємо так: система ця все-таки добра, тому що, по-перше, вона допомагає нам виявити таких студентів, які систематично вчать на протязі семестру, і, по-друге, вона сприяє підвищенню вимог до студентів з боку викладачів.

І. БАЛЬКЯВІЧЮС,
продекан
філологічного факультету.

ПОНАД 400 років

Студенти Вільнюського університету свято бережуть традиції свого учбового закладу. Цим традиціям скоро уже 400 років, вони дуже прикрашають життя сучасних литовських студентів, роблять його змістовним, насиченим й цікавим.

Одна із них — посвячення в першокурсники. Зазвичай такі «хрещення» проходять на всіх факультетах ВДУ на початку учбового року. «Хреститель» (із старшокурсників) в оточенні «палачів» читає довгий список заповітів студентів: що вони повинні й що не повинні робити на протязі 5 років навчання в університеті. Після святкової церемонії «хрещення» — народні гуляння з традиційними причащаннями, танцями й піснями.

Медіум, середину навчання (два з половиною роки), першими стали відзначати філологи 7

років тому. Тепер це веселе студентське свято дуже популярне й на інших факультетах. У нього є і свій навчальний, виховний момент: всенародно спалюють всі гріхи, які завелись за два з половиною роки навчання в університеті, гідним студентам вручається півдиплома — свідоцтво про те, що половину своєї освіти вони уже мають. Увечері гомінлива студентська зграйка, освічуючи факелами шлях, йде на гору Гедемінас, так названу в честь князя, який заснував місто Вільнюс.

Традиційним стало й свято випускників — дуже урочисте й трошки сумне: п'ятикурсники прощаються із альма-матер і, в останній раз проходячи під небосхилом університетської будівлі, виходять з неї, але вже не студентами. Попереду їх чекає велике самостійне життя.

Спортивні традиції

На протязі 22 років спортклуб університету «Моклас» («Наука») перетворився у велику масову організацію, яка об'єднує понад 3000 спортсменів і фізкультурників. У клубі вони культивують майже всі популярні види спорту: баскетбол, волейбол, гандбол, лижі, гімнастику, боротьбу, плавання, футбол, греблю, легку атлетику й ін. Працюють 22 секції різних видів спорту, в яких навчаються близько 700 студентів. Діяльність клубу різноманітна. Немає таких змагань у Вільнюсі, в яких би не брали участь команди університету чи окремі спортсмени. Команди з різних видів спорту й окремі спортсмени домоглися вищої майстер-

ності, вони беруть участь у першості СРСР і в міжнародних зустрічах.

Багато різних змагань проводиться і в самому університеті. Головні з них — факультетська спартакіада, в програму якої входить 14—17 видів спорту.

Така інтенсивна діяльність наших спортсменів принесла багато перемог. Жіноча волейбольна команда університету — неодноразовий чемпіон республіки й вищих шкіл.

Добрі традиції мають і гандболісти університету, які є піонерами цього виду спорту в республіці. Вони 5 разів підряд були чемпіонами республіки, брали участь у першості СРСР.

Дружбою ми здружені,
Батьківщино-мати!

У НАС В ГОСТЯХ ГАЗЕТА
ВІЛЬНЮСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

ВЕЛИКА СІМ'Я

Інтерклуб у нашому університеті існує вже 7 років. Велика сім'я інтерклубу — в його складі 50 активістів, відданих своїй справі.

Ми підтримуємо дружні зв'язки з багатьма інститутами Союзу і зарубіжних країн. У нашому університеті гостювали студенти із Мінська, Риги, Баку, Аргаяша, інтернаціональна група із Ленінграда, із сусідніх прибалтійських республік.

На вечір, присвячений героїчному В'єтнаму, ми запросили в'єтнамських студентів, які навчаються у Москві.

Під час традиційних тижнів інтернаціональної дружби, які у нас проходять 7 жовтня і 1 травня кожного року, гостями нашого університету були студенти із Інституту міжнародних відносин, Японії, Польщі, Угорщини. Інтерклуб відвідали і шотландці, і литовці-емігранти із Америки.

Інтерклуб не тільки приймає гостей, але й організовує табори роботи й відпочинку. Наші студенти працювали в Молдавії, НДР, в Тюменській області.

Інтернаціональна робота — важка. Який з тебе член інтерклубу, якщо не знаєш історії Литви, Вільнюса, університету? Часто гості задають складні питання про міжнародні обставини. І ти зумій пояснити їм все. А

для цього потрібне терпіння і треба багато знати, багато читати.

Рада інтерклубу попросила викладача історії А. Шідаускаса, щоб він прочитав для студентів короткий курс історії університету, історії Литви, Вільнюса. З питань ідеології цікаво з нами бесідував викладач філософії і соціолог доцент Н. Соловйов. Дехто з членів інтерклубу відвідував лекції в товаристві «Знання».

І коли ти все це знатимеш, коли рада інтерклубу з допомогою анкет й інших іспитів визначить, чи гідний ти бути членом інтерклубу, ось тоді влаштовуються «хрещення».

...В кафе університету звучить музика. Несміливо наближаються першокурсники до своїх хрестителів — представників різних континентів. Сьогодні ними є негр, японка й литовка. Негр обливає їх водою з «інтернаціонального» котла. Кожному новому члену на руці хрестителі малюють емблему інтерклубу. Хором всі повторюють слова клятви, яку читає литовка. Лється гаряча кава, чується голоси, сміх, а десь і серйозні розмови, спогоди про літні табори, поїздки, екскурсії.

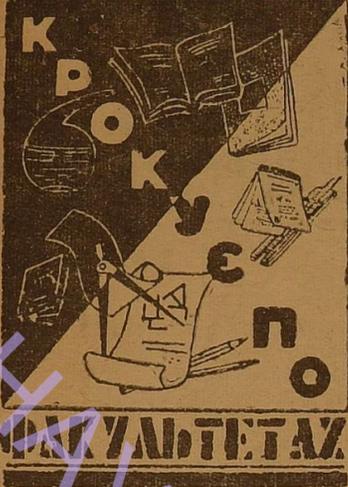
Біруте ЛІТВІНАЙТЕ,
керівник прес-центру
інтерклубу, студентка
відділення журналістики.

В лабораторії природознавчого факультету.
Фото А. Станявічюса.

Студент ВДУ.

Один з відповідальних екзаменів для студентів I курсу юридичного факультету — історія КПРС. Бо глибокі знання марксистсько-ленінської теорії — основа основ підготовки майбутнього спеціаліста будь-якого профілю, а тим більше — правознавства.

...Дев'ять година ранку. Перша група, як завжди, в повному складі зібралася біля аудиторії № 15. Добра організація — це наслідки роботи старости групи Володі Архипова. Настрій у всіх — святковий. Недарма ж говорять, що екзамен — це свято для студентів й викладачів. Перші будуть звітувати про свою роботу на протязі двох семестрів, а другі — одержувати задоволення від чітких відповідей, усвідомлення, що студенти мають міцні знання.

Дзвоник. Кому заходити? Сміливішими виявилися дівчата. І от четверо беруть білети, починають готуватися. Спокійно занотовує щось, готуючись до відповіді, Валя Гавриленко. За-

мислилася Наташа Сєрьогова. Перегортають програми Олена Захарова й Наташа Мусина...

Екзамен приймає доцент кафедри історії КПРС В. В. Сєнюшкін. Викладач підтягує до себе екзаменаційну відомість, вдивляється в прізвища... Він добре знає кожного студента, і впевнений, що результати екзаменів будуть добрими...

...Відповідає Валя Гавриленко. Вона докладно зупиняється на роботі В. І. Леніна «Крок вперед, два кроки назад», розповідає про всевітньо-історичне значення Великої Жовтневої соціалістичної революції...

На семінарах Валя була активною, її відзначало старанне вивчення першоджерел класиків марксизму-ленізму, і на атестаціях одержувала відмінні оцінки. Ось і зараз В. Сєнюшкін із задоволенням виводить у заліковій книжці «відмінно».

питання в СРСР, додаткове запитання: «А як вирішено національне питання в Болгарії?». Олена готова до відповіді — адже вона разом зі своїм земляком, теж першокурсником юрфаку, Красиміром Премяновим працювала над рефератом «Вирішення національного питання в Болгарії».

І Олена, і Красимір одержують відмінні оцінки.

До речі, майже всі студенти I групи активно працюють в студентському науковому гуртку з історії КПРС, готують роботи на Всеоюзний конкурс студентських наукових робіт з суспільних наук. Люба Куринова, наприклад, підготувала роботу «Ленінський план ГОЕЛРО — перший перспективний план розвитку народного господарства», Саша Журавель працює над темою про участь молоді в Жовтневій революції...

...Білет № 1 — в руках Юри Жайворонка. Він розповідає про роботу В. І. Леніна «Великий почин», а потім — про те, як було

відзначено 100-річчя комуністичних суботників, як працювали на суботнику в цьому році. Стінгачета «Радянський юрист» відзначала і участь Юри в суботнику.

...Хто говорить, що тринадцять — нещасливе число? Вам заперечить студентка з Болгарії Тая Димитрова, яка відповідає на питання білета № 13. Її оцінка — «5».

А у Дмитра Живчика, Івана Короу, Миколи Подлегаєва — добрі оцінки...

Розчиняються двері аудиторії № 15 і, сяючи посмішкою, вибігає Наташа Потапенко. «Відмінно!» Її вміть оточила юрба товаришів, закидала питаннями... А незабаром виходить Люда Ісаєва, Тая Берест... «Нерозлучна трійка», як називають цих дівчат, одержала відмінні оцінки...

Такі ж оцінки отримали студенти Саша Журавель, Наташа Юркевич, Саша Стручковський, Володя Архипов, Люба Куринова та інші...

...Екзамен закінчується. Із задоволенням констатуємо: «Група підготовлена добре».

Б. ПЕРЕЖНЯК.

Іспит з фізичної географії частин світу складає студент II курсу Віктор Бересток. Екзаменатор — старший викладач Волошин Іван Миколайович.

Екзамен із зоології хребетних. Складають студенти II курсу біологічного факультету, відмінники навчання Тетяна Шевченко й Георгій Соломонов. Приймає іспит завідувач кафедри зоології хребетних, доцент Лєснїд Феррапонтович Назаренко.

Фото О. ЛЕВІТА.

НАРОДЖЕННЯ ТЕАТРУ

Ви знаєте, що є гордістю кожного відділення на факультеті романо-германської філології? Це театри, які були створені власними силами студентів. Є такі відомі й з багатою біографією театри, як французького та англійського відділень, які існують вже кілька років. Але є й зовсім молодий, тільки що заснований — театр іспанського відділення. Його біографія розпочалася лише 21 квітня 1973 року. В цей день була перша прем'єра і перший тріумф. Але розповімо все по порядку.

Все розпочалося з того, що лаборантка при кафедрі іспанської філології Галина Миколаївна Кушніренко запропонувала другому курсу створити власний театр і поставити п'єсу на іспанській мові до вечора радянсько-кубінської дружби. Другокурсники з радістю погодились. Адже мати свій театр це так заманливо! І майже через тиждень розпочалися репетиції постановки «Донья Росіта — стара діва», або «Мова квітів».

Участь у п'єсі взяли всі другокурсники. Розподілили ролі, вивчили їх і... Здавалося би — все? Але ні. Тут лише розпочалося головне. Адже треба дістати і костюми, і придумати декорацію, і правильно говорити по-іспанськи, щоб все було зрозуміло глядачам.

Скільки годин провели вони після занять на кафедрі чи в актовому залі, відшліфовуючи кожен рух, кожне слово! Працювали завзято, вимагаючи від себе більше виразності, більше невимушеності. Це — найголовніше в спектаклі.

І ось настав день виступу. Зранку всі артисти були наче в ліхманці, але підбадьорували один одного: «Все буде гаразд!».

Настала найвідповідальніша хвилинка: завіса піднялася, і в залі запанувала тиша. Плавно полилася зі сцени іспанська мова, невимушено рухались актори, зовні — дуже спокійні. Але я добре знала, як вони хвилювались.

— Як сприймають глядачі? — думаю, спостерігаючи за реакцією залу. І раптом чую, як кубінський студент, що сидить попереду, звернувся до свого товариша: «Молодці! Грають, наче справжні актори. І костюми десь дістали гарні».

Сміх в залі, хвиля задоволення — все це свідчить, що п'єса подобається. І раптом — буря оплесків. Кінець! Акторів ще раз викликають на сцену, і я бачу і їх радісне хвилювання, і сяючі щастям очі: адже народжений театр має успіх, хай лише перший, але впевнений. І це надає сили для майбутніх виступів. А за цим, здається, діло не стане.

Н. ГРИГОРЕНКО,
слухач ШМЖ,
студентка I курсу
факультету РГФ.

ПРОЩАННЯ В ЧЕРВНІ

В кінці червня 1968 року, коли я, одержавши атестат зрілості, поклав його поряд з паспортом, довідкою за № 286 і чотирма фотокартками розміром 3x4, два захоплення в однаковій мірі володіли мною — археологія і література. До цього часу вони прекрасно уживались одна з одною. Але тепер одне з них повинно стати професією і визначити моє життя. Я декілька разів приходив на Петра Великого, проходив біля 42-ї аудиторії, де розташувалась приймальна комісія, поки одного разу, розсердившись на самого себе, не відчинив двері й підійшов до столу з табличкою «філфак». Написав заяву, здав документи й вибіг, дивуючись своїй рішучості. Через декілька днів, проходячи біля археологічного музею, я відчув себе зрадником. Та було вже пізно: йшли вступні іспити.

За п'ять років навчання я склав солідну кількість екзаменів й заліків. Позаду залишилися перша лекція і перший «хвіст», перша стипендія і перший виклик в деканат, перша подяка й остан-

ня догана. Ці роки пролетіли так швидко, що лише зараз, коли вже написаний диплом, є час оглянутися назад і згадати... Згадаєш першу поїздку в колгосп, радість після складання чергової сесії, перший урок на практиці й першу статтю в газеті.

Та ось настав час прощатися й підвести деякі підсумки. Що візьмемо ми з собою, залишаючи університет? Звичайно, знання, які нам чесно, на протязі п'яти років не вдовбували, а передавали наші викладачі. Кожний із нас одержав стільки знань, скільки хотів чи здібний був узяти. Якщо хтось не добрав з того, що нам давали, то це не вина наших учителів. Всі ми пам'ятаємо, скільки претензій було у нас до них. Скільки разів після чергового «завалу» картали ми в душі «непіддатливий» вивчення і зовсім «не потрібний» нам предмет і викладача, який не розумів цього. Але хто з нас знає, скільки претензій мали до нас наші терпеливі вчителі? Дивлячись один на одного, ми спостерігали, як скудили за час чергової сесії. Але

ніхто з нас не знав, скільки кілограмів ваги втрачає після кожного екзамену викладач. Забудемо назавжди наші претензії і скажемо велике спасибі всім, хто навчав нас. Звичайно, у кожного студента є свій улюблений педагог. Але, мабуть, всі філологи-випускники приєднаються до мене, якщо я назву М. В. Карпенку, Л. М. Чепурнову, О. Г. Плонську, В. П. Дроздовського, І. І. Цукерман, М. А. Левченко, Д. С. Чернявську. Не всі вони запам'ятали нас, але всі ми назавжди запам'ятаємо їх довготерпіння й доброту. Ці люди навчили нас читати, підготували до самостійної роботи. Ми прощаємося з цілим періодом нашого життя — з роками навчання. Не буде у нас студентських квитків й залікових. Їх замінять службові посвідчення й трудові книжки. Результати екзаменів, які ми ще будемо складати, стануть перед нами не у вигляді «п'ятірок» чи «трійок», а в тому відношенні, яке заслужили ми у людей своєю працею. Звичайно, головне почуття, яке ми зараз відчуваємо — радість

успішного закінчення університету. Та хто визначить, де радість переходить у сум: пройшло п'ять років і ми розлучаємось з тими, з ким зустрічались і кого побоювались — всі ці роки. Останній раз ми розгортаємо «За наукові кадри», востаннє прочитаємо знайомі прізвища студентів і подумаємо, що через декілька років, можливо, будемо читати їх книги, статті в товстих журналах. Але й тоді вони залишаться для нас тими ж хлопчиками, що сиділи поруч в аудиторії, з якими «трусилась» перед іспитами й раділи канікулам. Ми прощаємося з ними, і червень 1973 року назавжди залишиться для нас місяцем журливих розлук і оцікування великого життя, яке чекає нас уже зовсім неподалеку. Ми поздоровляємо всіх наших учителів. Через півтора місяця починаються вступні іспити і їм доведеться знову відібрати тих, хто буде уважно слухати їх лекції, трішки побоюватись екзаменів, прогнати заняття й організувати вечори відпочинку. А через п'ять років сьогоднішні абітурієнти відшукають найтепліші слова подяки своїм вчителям.

Це — життя. Розумієш все прекрасно, але як сумно розлучатися з товаришами!...

І. ЦЕПЕНЮК.

НА ОХОРОНІ ПОРЯДКУ

Добре несуть службу дружинники комсомольці юридичного факультету. Під керівництвом командира дружини О. В. Приєшкіна вони організовано виходять на патрулювання. Дружина пильно несе службу.

Наказом ректора університету командир дружини О. В. Приєшкін, дружинники С. Піляев, І. Глібов за відмінну успішність і активну участь у роботі ДНД нагороджені місячною стипендією.

Не відстають від них комсомольці-дружинники хімічного факультету. 20 травня 1973 року командир дружини В. Нікітін з дружинником А. Хуторним затримали групу грабіжників, які відібрали у громадянина проші й годинник.

Затриманих доставили у райвідділ МВС Центрального району.

М. ІВАНОВ.

РАПОРТУЄ ГПО

Закінчується учбовий рік. Підбиваються деякі підсумки літньої сесії та учбового року. Можна зробити деякі висновки, поговорити про результати складання норм ГПО.

В університеті нормативи ГПО склали понад 1000 студентів. Непогано організована справа в групі волейболу, де тренером старший викладач З. В. Барська. Із 59 студентів різних курсів повністю склали нормативи ГПО десять. Це Тетяна Пономаренко з першого хімічного, Юрій Погорелий з другого юридичного, аспірант Веніамін Кротов та інші. По десять нормативів склали ще десять студентів.

У групі футболу викладача майстра спорту О. Ф. Попичко нормативи складають 28 студен-

тів перших-третьох курсів. З них десять склали теж по десять норм. У групі плавців нормативи ГПО складає 21 студент. Четверо записали у актив 10—12 нормативів. А серед легкоатлетів з 78-и таких п'ятнадцять.

А от як виглядають результати складання норм ГПО по факультетах. На РГФ охоплено 78 студентів; на філологічному 285; М. Чікчєєв, В. Валавін, О. Богущький вже склали нормативи на значок повністю, чотирьом залишилося скласти по одному нормативу, і ще чотирьом — по два.

На історичному факультеті нормативи склали 76 осіб. Значок ГПО отримують Іван Доманський та Тетяна Донченко.

176 студентів перших-третьох курсів хіміфаку складають норми.

Заслужили значок ГПО Л. Мишалова, комсорг першого курсу Л. Лисакова та Л. Милосердова.

Вже завоювали право отримати значок і студенти мехмату В. Гуров, В. Діденко, В. Мігуль. Одним з перших склав всі норми ГПО комсорг фізфаку Віктор Красніцький. Його приклад наслідували В. Крицький, О. Мацько, Б. Калінін.

Що ж, приємно поздоровити тих, хто повністю склав норми ГПО. Можна сподіватися, що скоро складуть залишок і ті, кому залишилося по декілька нормативів. Але, на жаль, недостатньо включилися у складання нормативів старшокурсники. Треба їх активніше залучати до цієї важливої справи.

А. ЛУПОЛОВЕР.